

Temps Pasqual - Diumenge de resurrecció

[Ac 10,34a.37-43](#)

[Col 3,1-4](#)

[Jn 20,1-9](#)

Crist ha ressuscitat! Com cada any, la Pasqua ens agafa desprevinguts. És una sorpresa tan gran que no ens ho acabem de creure. Ni Maria, ni Pere, ni Joan ho entenen. *"S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat"*. La mort de Jesús va ser clamorosa, pública, a ple dia. Així és el misteri del mal: evident, aclaparador, a vessar. Déu, i nosaltres, quedem sense paraules. El silenci de Déu a la creu, solidari amb tots els crucificats de la història humana. La resurrecció va ser en silenci, secreta, de nit, com Nadal. Així és el misteri del bé: no s'imposa, només s'ofereix. Déu parla i fa el bé en veu baixa, sense espectacle ni publicitat, però és un bé permanent, indefectible. Déu té l'última paraula i la diu al seu moment, quan ja no es pot capgirar ni malentendre, si no ens fem els sords. És el moment en què els esporuguits es tornen testimonis *"Fins aquell moment no havien entès que, segons les escriptures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts"*. **Ha començat un món nou** La Pasqua és una primavera permanent. Des de Jesús ressuscitat, un altre món és possible, com ens diuen els Fets dels Apòstols en la biografia més breu i més pregona que mai s'ha escrit sobre Jesús de Natzaret: *"Déu el consagrà amb l'Esperit Sant, passà per tot arreu fent el bé, perquè Déu era amb ell"*. Amb aquesta convicció, el deixebles porucs parlen a les assemblees i a les sinagogues sense por, com a testimonis, ja que *"hem menjat i hem begut amb ell després que hagués ressuscitat d'entre els morts"*. Ha començat un món nou que el ressuscitat vetllarà i farà justícia, en el sentit més bíblic de la paraula que Mateu va resumir en la paràbola del judici final (cap. 25). **La resurrecció continua** Un altre món és possible perquè Jesús segueix ressuscitant en cada creient, en cada persona de bona voluntat que es fa testimoni del seu amor, vencedor del mal i de la mort. Déu ha deixat a les nostres mans el projecte del ressuscitat. Una mica temerari, segur, però l'Esperit del ressuscitat no ens mancarà mai. Així ens ho recomana Pau: *"Ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, no allò que és de la terra"*. En aquesta decisió temerària de Crist, hi ressona la veu del profeta Miquees: *"Això és el que espera de tu el Senyor: que practiquis la justícia, estimis la bondat i caminis confiadament al costat del teu Déu"* (6,8). Ras i curt, anar per la vida de ressuscitats! Recordaré sempre la celebració de la Pasqua en un campament de refugiats de Burundi quan, en preguntar què era allò que més els sorprenia de la resurrecció, el jove Damien va dir convençut: "el que més m'impresiona és que a Jesús la resurrecció no li va pujar al cap" I amb la mateixa paciència hem d'anar sembrant resurrecció, és a dir, fent que aquesta veritat de fe, que ho és perquè sense fe no s'entén, es converteixi en una veritat de vida, com m'escrivia Hilda, una religiosa cubana (la Cuba que ha visitat aquests dies Benet XVI) que viu al costat del seu poble: "Querido Pepe, nuestra esperanza no excluye la cruz de lo que no se puede aceptar, pero cree en la posibilidad de lo que aún no se ha logrado" I ens podem preguntar els creients, cada matí quan ens llevem i cada vespre quan ens anem a dormir: Quins signes donarem avui de resurrecció i quins signes hem vist avui de resurrecció?